

Wilgenbroekstruweel: Lees verder.....

Het had de laatste tijd weinig geregend, dus was de bodem niet drassig en de rubber laarzen waren eigenlijk niet nodig. Hier en daar stonden, verborgen tussen de massaal oprukkende russen, nog wat gentiaantjes erg blauw te zijn. De ratelaar en het kartelblad waren grotendeels uitgebloeid. Overal stonden opgeschoten wilgjes en elsjes, die zich al stevig in de bodem hadden gevestigd en flink weerstand boden. Trekken alleen was niet afdoende. Dan zouden de wortels in de grond achterblijven. Met de spork konden de wortels gemakkelijk worden uitgestoken en de jonge aanwas met kluit en al uitgetrokken. Best zwaar werk. Vooral de elsjes kostten veel moeite. Verderop werd met veel vreugde een eerste waarneming van een eenzame grote boterbloem gemeld. Zo'n zeldzame waarneming is een goede smoes om even de rug te strekken.

De elsjes, populiertjes en wilgjes zijn eigenlijk wel een natuurlijke aanwas. Het stuit me wat tegen de borst om zulk pril leven zo selectief uit te moorden. Men zegt dat het anders een moerasbos van elzen en wilgen wordt. Wilgenbroekstruweel is ook best mooi. Bovendien zouden er dan minder bomen geplant hoeven te worden om CO₂ te compenseren. Dan hoef ik geen vliegschaamte te krijgen als ik weer een verre vakantiebestemming zou willen kiezen.

We hadden een hele ochtend hard gewerkt, maar toch was al het werk nog niet gedaan. Voordat er gemaaid gaat worden moeten er nog meer boompjes uit, anders blijven de wortels in de grond achter. Ik kon toch wel voelen dat ik geen 25 meer ben. Dat wordt spierpijn morgen.

Tijdens de excursie na afloop kregen we informatie over de vele verschillende russen en andere soorten, die typisch zijn voor blauwgraslanden. We troffen verschillende soorten fijnstraal aan, stijve ogentroost en ook kleverige ogentroost. Tot grote vreugde werden zelfs ook enkele melkviooltjes gevonden. Dat is een bijzondere vondst omdat het in Nederland een zeldzaam plantje is dat op de rode lijst van bedreigde plantensoorten staat. Het tere viooltje heeft zich dus voorzichtig in de Binnenveldse Hooilanden weten te vestigen!

Nog even uitblazen bij de vlonder en genieten van het weidse uitzicht. Het was er rijkelijk bezaaid met kleine roze bloemetjes van duizendguldenkruid. Obsidentify kon hier geen verbinding maken en meende een koolwitje waar te nemen. Zo verdien ik nooit een badge.

Tekst: Jan van Dam